

geiger.dk

forside :: om geiger :: anmeldelser :: artikler :: forum :: kalender :: konkurrencer :: links :: relevans :: geiger records

Søgeord

Søg

ANMELDELSER

» Alle kategorier
» Geiger anbefaler
» Bøger
» Demoer
» Diverse
» Klassikere
» Koncerter

ANNONCE

GÆSTEANMELDER

Læs hvad forskellige gæsteanmeldere har anbefalet her på Geiger.dk. Læs bl.a. anbefalinger fra:
» [Ann Shenton](#)

Anmeldelser

vagn e. olsson presents
el hombre invisible

VAGN E. OLSSON PRESENTS EL HOMBRE INVISIBLE

Vagn E. Olsson presents *El Hombre Invisible*
(lp, Escho, 2007)

“Shortcut to another sphere” står der ridset i A-siden på denne lp fra Escho, som samtidig er det egentlige debutalbum fra multikunstneren Vagn E. Olsson. For ganske vist har han gennem de seneste 30 år begået sig i et utal af avantgardistiske

sammenhænge, der gerne har haft T.S. Høeg som omdrejningspunkt, ligesom han satte endda væsentlige fingeraftryk på det legendariske punk/postpunk-orkester No Knox’ bevidst sparsomme output. Og han er ikke engang alene her, for *El Hombre Invisible* består af så garvede kræfter som Peter Peter, Høeg og Düreforsøgs Andreas Hauer-Jensen. Men alt på Vagn E. Olsson presents *El Hombre Invisible* er ikke desto mindre signeret Olsson, og på den måde er albummet ”hans”. Endvidere farver han sig i høj grad musikken med sine egne indspark på orgel, sax, percussion, vokal og fløjte.

På en måde er albummet også umiskendeligt ”Olssonisk” – har man hørt især No Knox’ *Filibuster* (1985) og *Somesax’ Flapper* (1990), som han var en markant tilstedeværelse på, kan man i hvert fald meget nemt gå til den spraglede, skæve og fantasifulde musik, man får serveret her. For nye lyttere er det måske knapt så nemt, for Olssons univers er sgu ikke for fastholdere, selvom alt her deler en svært beskrivelig kerne. Bare tag den indledende ”Metabole b”, der med et hult, insisterende trommespor som rygrad kommer omkring både skæv jazz, forrevet fusionsrock, elektronisk weirdness, noget, der lyder som afsporet instrumental surf, samt ikke mindst Tom Waits-agtige fuldmandsvokaler. Ingen tvivl om, at Olsson ikke blot for længst har erklæret genren for død, men også elsker kanter, kortslutninger, kuperinger, kuldsejlinger... Ét stabilt element er der stort set altid til stede for at forhindre, at idéstrømmen mister enhver retning – gerne trommesporet, der imidlertid også kan være endda meget kringlet og særegent – men ellers står han for en musik, hvor anything goes. Også det absurd ambiente som på ”Psim”, hvor et søgende keyboard vandrer rundt i et landskab, som gradvist bliver mere truende med gyserorgel, flæsende guitaranslag og næsten dommedagsbasun-agtig sax. Eller det energisk no wave-agtige som på ”Metabole M/E”, som, på en baggrund af smadrede trommer, springende percussion og et hysterisk hamret to-toners orgelriff forpint lægger ryg til alskens udskejelser. Endda til lyriske fragmenter fra *Das Kapital!* Længst ude er dog den barokke psych-jazz hybrid på den efterfølgende ”Round”, der både tordner løs og sejler rundt, så man ikke ved, hvad der er op og ned. Så bliver såkaldt ”eksperimentalmusik” altså ikke mere umiddelbart medrivende og tilgængeligt!

I det hele taget er det betegnende for Vagn E. Olsson presents *El Hombre Invisible*, hvor *primal* musikken er. Vel er Olsson en barok musikalsk arkitekt, der gerne lader mange lag og temaer væve sig komplekst ind og ud mellem hinanden i mønstre, der altid, for at sige det jordnært, ”tager røven på lytteren”. Han er en skælm, der ikke mindst udnytter sin store og brede musikhistoriske viden, der tydeligvis rækker fra tolvtonemusik og fluxus over free jazz til punk og elektronmusik, til at lege intellektuel kispus med lytteren. Men i kernen af det hele står der en insisteren på *nerve* og *nærvær*. Der er intet sterilt eller fortænkt over Vagn E. Olsson presents *El Hombre Invisible*. Der er ægte blod og ægte sved i alt her – også i det tiltede kammer- og korarrangement ”Eksistentiel Smerte”, der river og flår i sanserne med hvert eneste anslag på piano, cello eller violin. På den måde er albummet i øvrigt mere vellykket end både førnævnte *Filibuster* og *Flapper*, som ofte mere var finurlige end engagerende. Vagn E. Olsson presents *El Hombre Invisible* står i *flammer* – og er den hidtil bedste dokumentation, uanset sammenhæng, af Olssons vision, udsyn og talent.

”VO rules dk. Ok”, er der ridset ned på B-siden. Tjo, sammen med en masse andre mennesker for tiden, hvor både gamle hunde og hvalpe, der knapt er våde bag ørerne, nærmest snubler over hinanden for – desværre endnu uden for mediernes søgelys – at føre landets musikscene i nye, overrumplende retninger. Men Olsson er stadig – måske mere end nogensinde – helt fremme i frontlinjen. Må den usynlige mand blive synlig!

Steffen B. Pedersen, 1. apr 2007

Yderligere information

www.escho.net

Kommentarer (0)

Nedenfor kan du læse kommentarer til anmeldelsen. For at poste kommentarer skal du have en profil, som du kan registrere gratis [her](#).

Der er endnu ikke skrevet nogle kommentarer.

Skriv kommentar

Brugernavn

.....

Husk

» [Registrer profil](#)
» [Glem kodeord](#)

ANNONCE

UDGIVET I

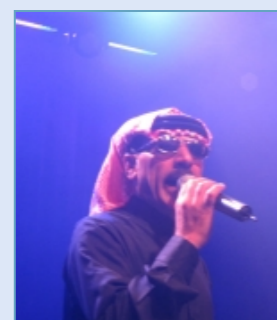
MEST LÆSTE

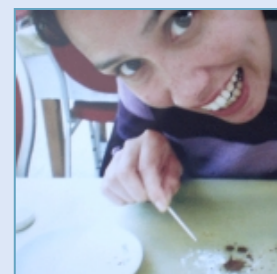
Martin Hall
Kinoplex

Zun Zun Egui & Trembling Bells
Elektronisk Jazzjuice Festival 2010, Musikcaféen & Gyngen, Århus, 21/8, 2010

Omar Souleyman
Atlas, Århus, 3/9 2010

Pamelia Kurstin
Elektronisk Jazzjuice Festival 2010, 20/8, Gyngen, Århus

Bassekou Kouyate og Ngoni ba
Atlas, Århus, 24/8, 2010